

π. Νικόλαος Βουρλάκος: Εκείνη που ήταν άνθρωπος και Θεοτόκος, είναι η μόνη που μπορεί, σαν Μητέρα στοργική, να προστατεύσει τα παιδιά Της

/ [Ενορίες](#)

Ο καθένας από εμάς ας έχει την Παναγία μας πάντοτε στο στόμα του, στην καρδιά του, γιατί είναι Εκείνη μόνο που μπορεί να μας βοηθήσει, ως μεσίτρια προς τον Κύριο, να καταπολεμήσουμε τους ποικίλους εχθρούς που μας περιβάλλουν.

Στην 3η ακολουθία της Δ΄ Στάσεως των Χαιρετισμών που τελέστηκε στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Παρασκευή 28 Μαρτίου, ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Νικόλαος Βουρλάκος, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η ομιλία εντάσσεται στο πλαίσιο των εορταστικών εκδηλώσεων «Ευαγγελίστρια 2025».

Στο κήρυγμα του ο π. Νικόλαος, σημείωσε αρχικά πως η Εκκλησία έρχεται σε αυτήν την μεγάλη και σημαντική περίοδο της ζωής μας, την Μ. Τεσσαρακοστή, και τοποθετεί την θαυμάσια ακολουθία των Χαιρετισμών, η οποία έχει άμεση σχέση με την μεγάλη εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

«Οι δύο πρώτες Στάσεις των Χαιρετισμών, αφορούν το ιστορικό τμήμα της ακολουθίας. Δηλαδή μας αναφέρουν για το πως ευηγγελίσθη η Παναγία μας το μεγάλο και χαρμόσυνο γεγονός της κυοφορίας εις τον Κύριο μας και φθάνουμε μέχρι και την Γέννηση του Κυρίου. Και έρχονται οι δύο επόμενες Στάσεις που θα θεολογήσουν πάνω στο πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου.»

Είναι πολύ όμορφος, συνέχισε ο π. Νικόλαος, ο συνυφασμός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου με την όμορφη περίοδο της άνοιξης. Της εποχής που έρχεται ο ήλιος να αρχίσει να επικρατεί και να δίνει ζωή στη γη.

Και σε αυτήν την αναγέννηση της φύσης, η Εκκλησία μας, τοποθετεί τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου για να μας δώσει να καταλάβουμε ότι ξεκινάει και η δική μας πνευματική άνοιξη. Έρχεται ο ήλιος της δικαιοσύνης να μπει στην ιστορία μας και τις ζωές μας, και να μας κάνει να καρποφορήσουμε και να αναγεννηθούμε πνευματικά. Και αυτήν την μεγάλη εορτή του Ευαγγελισμού, η Εκκλησία την αγκαλιάζει τις πέντε εβδομάδες, με την θαυμάσια ακολουθία των Χαιρετισμών.

Ο π. Νικόλαος στη συνέχεια του κηρύγματος του, στάθηκε σε ένα από τα «χαίρε» της Δ' Στάσης, τον στίχο «Χαίρε δι' ης εγείρονται τρόπαια, χαίρε δι' ης εχθροί καταπίπτουσι». Συνδέοντας αυτόν τον στίχο με την παρουσία της Παναγίας στο έθνος μας και φέρνοντας τον ως τρανό παράδειγμα και απόδειξη της ιστορίας του έθνους μας.

Αναφέροντας τη σωτηρία της Κωνσταντινούπολης το 626 από την πολιορκία των Αβάρων, όπου η Παναγία βοήθησε, έδειξε την παρουσία Της και ελευθερώθηκε η Πόλη και αυτή η νίκη αποδόθηκε σ' Εκείνην. Και το Κοντάκιο του Ευαγγελισμού «Τη Υπερμάχω» ακριβώς αυτό το γεγονός μας θυμίζει.

«Πριν λίγες ημέρες εορτάσαμε την διπλή εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου

και της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας. Της ελευθερίας μας από τα δεσμά του θανάτου, μέσω του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, και της ελευθερίας μας από τα δεσμά των Τούρκων μέσω του αγώνα των Ελλήνων που έβαλαν μπροστά την Παναγία μας να ευλογήσει και να τους καθοδηγήσει σε αυτόν τον αγώνα.»

Ερχόμενος στη συνέχεια ο π. Νικόλαος στη νεότερη ιστορία μας, στον πόλεμο του '40. Όπου μια μικρή χώρα σαν την Ελλάδα, γράφει ένα έπος και δίνει ελπίδα στην Ευρώπη που είναι υπόδουλη στο μεγαλύτερο μέρος της και δίνει ένα λαμπρό παράδειγμα αγώνα και ηρωισμού.

Και οι Έλληνες μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο αφιέρωσαν αυτό το έπος που έγραψε η χώρα μας στα βουνά της Αλβανίας, στην Παναγία και μεταφέρουν την εορτή της Σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου, από την 1Η στην 28η Οκτωβρίου, ημέρα που ξεκίνησε ο αγώνας.

Και αφιέρωσαν αυτό το έπος στην Παναγία όχι τυχαία, γιατί η Παναγία είχε φυσική παρουσία σε αυτόν τον αγώνα, εφορμούσε μαζί με τους Έλληνες πολεμιστές, Την έβλεπαν. Και έχουν καταγραφεί πολλά γεγονότα και από Έλληνες, αλλά και από Ιταλούς και Γερμανούς που είχαν εμπειρία της παρουσίας της Θεοτόκου στο πλευρό των Ελλήνων.

Έτσι μπορούμε να εξηγήσουμε και να κατανοήσουμε το «Χαίρε δι' ης εγείρονται τρόπαια, χαίρε δι' ης εχθροί καταπίπτουσι». Και όπως είπε ο π. Νικόλαος ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του:

«Ο καθένας από εμάς ας έχει την Παναγία μας πάντοτε στο στόμα του, στην καρδιά του, γιατί είναι Εκείνη μόνο που μπορεί να μας βοηθήσει, ως μεσίτρια προς τον Κύριο, να καταπολεμήσουμε τους ποικίλους εχθρούς που μας περιβάλλουν.

Και ας Την βάλουμε μπροστά και ας αφιερώσουμε τις όποιες προσπάθειες μας στην αγάπη τη δική Της, γιατί Εκείνη που ήταν άνθρωπος και Θεοτόκος, είναι η μόνη που μπορεί, σαν Μητέρα στοργική, να προστατεύσει τα παιδιά Της, να μεσιτεύσει προς τον Υιό Της και Θεό Της και να βάλει το σώμα Της μπροστά στους κινδύνους του εχθρού.»
